तर्हि किमहमेवंसंसारीत्युच्यते नहिनहीतिसदृष्टांतमाह यथैवेति हेभूमन् स्वयाछाययामेघलक्षणयापरदृष्ट्यापिहितः छादितोऽपिसूर्यःछायांमेघं चरूपाणिचमेघांतरितान् घटादीनपिसंचकास्तिप्रकाशयति एवंगुणेनाहंकारेणस्वकार्येणजीवावरकेणतद्दृष्ट्यापिहितोऽपिगुणान्सत्वादीनुपाधीनगुणिनश्चउपहितान्जीवानपिचकास्ति आत्मप्रदीपः स्वप्रकाशः अतः सर्वसाक्षिणस्तवनसंसारइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ किंचमायाश्रयस्यान्यान्मोहयतस्तवकुतःसंसृतिरित्याशयेनाह यन्मायेति पुत्रादिषुप्रसक्ताःवृजिनार्णवेदुःखसागरेउन्मज्जंति देवादियोनिषुनिमज्जंतिस्थावरादिषु तदुक्तंवायवीये विपर्ययश्चभवतिब्रह्मत्वस्थावरत्वयोरिति ॥ ४० ॥ एवंजीवेश्वरव्यवस्थांनिरूप्यइदानीमभजंतंनिंदतिद्वाभ्याम् देवेतिदेवेनत्वयाकर्माध्यक्षेणदत्तंनृदेहमिमंलब्ध्वाऽपीति॥ ४१॥ शोच्यत्वेहेतुः यस्त्वामिति विपर्ययाःविपरीताः अनात्मप्रियाऽनीश्वरायेइंद्रियार्थाः पुत्रादयस्तदर्थम्॥४२॥

यथैवसूर्यःपिहितःस्वछाययाछायांचरूपाणिचसंचकास्ति॥एवंगुणेनापिहितोगुणांस्त्वमात्मप्रदीपोगुणिनश्चभूमन्॥३९॥यन्मायामोहितधियःपुत्रदारगृहादिषु॥उन्मज्जंतिनिमज्जंतिप्रसक्तावृजिनार्णवे॥४०॥ देवदत्तमिमंलब्ध्वानृलोकमजितेंद्रियः॥ योनाद्रियेतत्वत्पादौसशोच्योह्यात्मवंचकः॥४१॥ यस्त्वांविसृजतेमर्त्यआत्मानंप्रियमीश्वरं॥ विपर्ययेंद्रियार्थार्थंविषमत्यमृतंत्यजन्॥४२॥ अहंब्रह्माऽथविबुधामुनयश्चामलाशयाः॥सर्वात्मनाप्रपन्नास्त्वामात्मानंप्रेष्ठमीश्वरम्॥४३॥तंत्वाजगत्स्थित्युदयांतहेतुंसमंप्रशांतंसुहृदात्मदैवम्॥ अनन्यमेकंजगदात्मकेतंभवापवर्गायभजामदेवम् ॥ ४४॥ अयंममेष्टोदयितोऽनुवर्तीमयाऽभयंदत्तममुष्यदेव॥ संपाद्यतांतद्भवतःप्रसादोयथाहितेदैत्यपतौप्रसादः ॥ ४५ ॥ श्रीभगवानुवाच यदात्थभगवंस्त्वन्नःकरवामप्रियंतव॥ भवतोयद्व्यवसितंतन्मेसाध्वनुमोदितम्॥ ४६॥

अहमन्येचशुद्धमनसस्त्वामेवभक्ताइत्याह अहमिति॥ ४३॥ भगवतोभजनीयत्वेहेतूनूवदंस्तद्भक्तिंप्रार्थयते तंत्वेति समत्वेहेतुः प्रशांतमितिसुसेव्येत्वमाह सुहृदात्मदैवम्सुहृद्बुद्धिप्रवर्तकत्वात् आत्माचसर्वात्मकत्वात् एवंभूतंदैवमीश्वरंत्वाम् नचान्योभजनीयोऽस्तीत्याह अनन्यमेकंसमानासमानजातीयरहितम् तत्कुतःजगतामात्मनांचकेतमधिष्ठानं॥ ४४॥ स्वयंभक्तिमाशास्यस्वभक्तस्याभीष्टमाशास्ते अयमिति दैत्यपतौप्रह्लादे॥ ४५॥४६॥